

USNESENÍ

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátu složeném z předsedy JUDr. Jaroslava Vlašína a soudců Mgr. Radovana Havelce a JUDr. Tomáše Rychlého v právní věci žalobce: **A. H.**, proti žalovanému: **Krajský soud v Brně**, se sídlem Rooseveltova 16, Brno, v řízení o kasační stížnosti žalobce proti usnesení Krajského soudu v Brně ze dne 12. 6. 2019, č. j. 62 A 229/2017 - 22,

t a k t o :

- I.** Kasační stížnost **s e o d m í t á .**
- II.** Žádný z účastníků **n e m á** právo na náhradu nákladů řízení o kasační stížnosti.

O d ů v o d n ě n í :

[1] Nejvyšší správní soud obdržel dne 8. 7. 2019 kasační stížnost žalobce (dále jen „stěžovatel“) proti shora označenému usnesení Krajského soudu v Brně, jímž byly výrokem I. spojeny ke společnému projednání a výrokem II. odmítnuty jeho žaloby proti rozhodnutím žalovaného – usnesení Krajského soudu v Brně ze dne 13. 7. 2017, č. j. 62 A 150/2017 - 21, ze dne 13. 7. 2017, č. j. 62 A 157/2017 - 19, ze dne 24. 7. 2017, č. j. 29 A 32/2017 - 36, ze dne 20. 11. 2017, č. j. 29 A 202/2017 - 23, ze dne 21. 11. 2017, č. j. 15 Co 305/2017 - 134, ze dne 20. 12. 2017, č. j. 62 A 93/2017 - 38, ze dne 11. 12. 2017, č. j. 29 A 294/2017 - 5, ze dne 29. 5. 2018, č. j. 70 Co 57/2018 - 57, ze dne 29. 5. 2018, č. j. 16 Co 174/2018 - 51 a ze dne 26. 7. 2018, č. j. 37 Co 207/2018 - 161. Mimoto obdržel Nejvyšší správní soud dne 8. 7. 2019 dalších devět podání stěžovatele – označených jako kasační stížnost – proti usnesením krajského soudu, jež měla být vydána v řízeních spojených ke společnému projednání napadeným usnesením krajského soudu č. j. 62 A 229/2017 - 22. Z tohoto usnesení je však patrné, že Krajský soud v Brně vydal ve věci pouze jedno rozhodnutí, jímž rozhodl o celkem deseti věcně totožných podáních stěžovatele směřujících proti výše citovaným usnesením téhož soudu. Těchto devět podání stěžovatele ze dne 8. 7. 2019 tedy směřuje proti neexistujícím rozhodnutím.

[2] Podle § 4 odst. 1 písm. a) s. ř. s., „[s]oudy ve správním soudnictví rozhodují o žalobách proti rozhodnutím vydaným v oblasti veřejné správy orgánem moci výkonné, orgánem územního samosprávného celku, jakož i fyzickou nebo právnickou osobou nebo jiným orgánem, pokud jim bylo svěřeno rozhodování o právech a povinnostech fyzických a právnických osob v oblasti veřejné správy, (dále jen „správní orgán“).“

[3] Podle § 46 odst. 1 písm. a) s. ř. s. „[n]estanoví-li tento zákon jinak, soud usnesením odmítne návrh, jestliže soud o téže věci již rozhodl nebo o téže věci již řízení u soudu probíhá nebo nejsou-li splněny jiné podmínky řízení a tento nedostatek je neodstranitelný nebo přes výzvu soudu nebyl odstraněn, a nelze proto v řízení pokračovat.“

[4] Stěžovatel v projednávané věci podal u Krajského soudu v Brně „žaloby“ proti rozhodnutím téhož soudu vydaným v soudních řízeních. Soudní řád správní nicméně nepřipouští, aby bylo správní žalobou napadeno rozhodnutí soudu (srov. výše citovaný § 4 odst. 1 s. ř. s., dle něhož soudy rozhodují o žalobách proti rozhodnutím vydaným v oblasti veřejné správy). Jakkoliv byla podání stěžovatele učiněná u Krajského soudu v Brně označena jako „žaloba“, je zřejmé, že v uvedených souvislostech se dle jejich obsahu o žaloby ve správním soudnictví vůbec nemohlo jednat, a tato podání tudíž ani nebyla „způsobila“ řízení o žalobě zahájit. Bylo proto zcela namístě, aby krajský soud vyrozuměl o této skutečnosti stěžovatele toliko neformálním přípisem a věc bez dalšího založil. Rozhodl-li krajský soud o odmítnutí stěžovatelových „žalob“ usnesením, poskytl mu tím určitý procesní „nadstandard“, který nicméně nemůže neexistenci návrhu jako jednu z podmínek řízení zhojit.

[5] Jestliže pak stěžovatel napadl takové usnesení kasační stížností, nelze na ni hledět jako na kasační stížnost podanou proti usnesení o odmítnutí návrhu ve smyslu § 103 odst. 1 písm. e) s. ř. s. (nebot' o návrh se v případě jeho „žalob“ vůbec nejednalo) a nutno ji hodnotit jako nepřipustnou ve smyslu § 104 odst. 4 s. ř. s. Z výše uvedených důvodů Nejvyšší správní soud kasační stížnost podle § 46 odst. 1 písm. d) s. ř. s., ve spojení s § 120 téhož zákona odmítl.

[6] O nákladech řízení o kasační stížnosti rozhodl Nejvyšší správní soud podle § 60 odst. 3 s. ř. s., ve spojení s § 120 téhož zákona, dle něhož žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení, bylo-li řízení zastaveno nebo žaloba odmítnuta.

Poučení: Proti tomuto usnesení **n e n í** opravný prostředek přípustný (§ 53 odst. 3 s. ř. s.).

V Brně dne 18. července 2019

JUDr. Jaroslav Vlašín
předseda senátu